

viden att få sin kropp tidvis genomblöt, tidvis fullständigt genomkyld. Kan man verkligen under sådana förhållanden fordra, att den värnpliktige skall hava det intresse i förehavda övning som är behöfligt för ernående av ett gott resultat.

Skall rekrytutbildning fortgå vintertid, är fara värt, att våra sanatorier bliva överbefolkade med värnpliktige och att ett oändligt stort antal svenska hem göras till lungsotshärdar. Bör vinterutbildning ingå i övningarna, torde detta lämpligast ske under senare delen av den värnpliktiges utbildningstid och då företrädesvis å orter, som i klimatiskt hänseende därtill äro lämpliga.

Krav om förändring av gällande härordning efter så kort tid sedan densamma antogs, kommer säkerligen att mötas av motstånd från flera håll. Ändring måste ske förr eller senare; förhållandet är sådant, att stora massor av folket önskar det. Skall man tänka sig ett starkt för svar, måste man se till, att icke folkhälsan äventyras. Jag vill nu icke ingå i detaljer utan anhåller,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t täcktes snarast låta verkställa utredning med tanke på omläggning till rekrytutbildning sommartid samt taga i övervägande, huruvida icke dagantalet lämpligen kunde nedbringas genom det bättre övningsresultat, som erhålles därest övningarna företagas under sommarhalvåret, samt till riksdagen inkomma med det förslag, vartill en sådan utredning föranlett.

Stockholm den 18 januari 1918.

Oscar Osberg.

Nr 5.

Av herrar **Bäcklund** och **Eriksson**, i Stockholm, *angående gratifikation*er till befattningshavare i statens tjänst.

(Motionen återtagen.)
